

Az 1870-es években Festetics Tasziló az addig kopár, fás legelőként hasznosult domboldal parkosítására 40 kat. h-on (23 ha) angolparkot terveztetett. A terület fás növényzete társulástanilag ma már nem azonosítható, de leginkább a gyertyános tölgyesre emlékeztet.

A K-i kitettségű domboldal és a tó közelsége kedvező mikroklimatikus feltételeket biztosít az erdő fennmaradásához. Az állományban található 100 éves vagy annál is idősebb gyertyánegyedek mérete, korona- és törzsformái a korábbi legelőgazdálkodást bizonyítják. Jelenlegi állapotában olyan parknak tekinthető, amely nyomokban őrzi az egykori vegetáció maradványait. Részben őshonos, részben telepített, illetve spontán bekerült fajok képezik a fajkészletet.

A koronaszintben uralkodó fafajok közé tartozik a gyertyán (*Carpinus betulus*), a kocsányos és a csertölgy (*Quercus robur*, *Q. cerris*), a korai- és hegyi juhar (*Acer platanoides*, *A. pseudoplatanus*), a nagylevelű hárs (*Tilia platyphyllos*), valamint a fekete- és erdei fenyő (*Pinus nigra*, *P. sylvestris*). Jelen van a területen – helyenként nagyobb foltokat képezve – a nem őshonos akác (*Robinia pseudoacacia*), a bálványfa (*Ailanthus altissima*), a zöld juhar (*Acer negundo*), a vadgesztenye (*Aesculus hippocastanum*), a nyugati ostorfa (*Celtis occidentalis*), és a lepényfa (*Gleditsia triacanthos*).

Csertölgy
(*Quercus cerris*)

Kocsányos tölgy
(*Quercus robur*)

Közönséges mogoró
(*Corylus avellana*)

Veresgyűrű som
(*Cornus sanguinea*)

A cserjeszintben megtalálható a közönséges mogoró (*Corylus avellana*), a veresgyűrű som (*Cornus sanguinea*), a fagyal (*Ligustrum vulgare*), a kökény (*Prunus spinosa*) és a csíkos kecskerágó (*Euonymus europaeus*).

Fagyal
(*Ligustrum vulgare*)

Kökény
(*Prunus spinosa*)

Csíkos kecskerágó
(*Euonymus europaeus*)

A gypeszintben néhány üde lomberdei lágyszárú faj található, amelyek a hajdani gyertyános tölgyesre voltak jellemzőek, mint pl. a salamonpecsét fajok (*Polygonatum spp.*), a hóvirág (*Galanthus nivalis*) és a medvehagyma (*Allium ursinum*).

Soktérdu salamonpecsét
(*Polygonatum odoratum*)

Medvehagyma
(*Allium ursinum*)

1. Nyugati véderdő

A véderdő részben természetközeli, részben telepített növényzete gazdag állatvilággal rendelkezik. Az itt élő rovarok néhány csoportjára vonatkozólag – mint pl. a futóbogarak és a pókok – rendelkezünk adatokkal. A futóbogarak a bogarak széles körben elterjedt, fajgazdag családja, amely a talajfauna vizsgálatok során az egyik leggyakrabban vizsgált csoport. A természetvédelmi kutatásokban fontos szerepet töltenek be, mivel érzékenyen reagálnak az élőhely változására, ezért bioindikátorokként is jelentősek.

Ligeti futrinka
(*Carabus nemoralis*)

Bőr futrinka
(*Carabus coriaceus*)

A vizsgálatok során 11 futóbogárfaj került elő, amelyek közül 3 faj, a ligeti, a bőr-, és a rezes futrinka (*Carabus nemoralis*, *C. coriaceus*, *C. ullrichii*) védett.

Rezes futrinka
(*Carabus ullrichii*)

Lábatlan gyík
(*Anguis fragilis*)

könnyen megtapasztalhatunk, ha kézbe vesszük, mivel a többi gyíkhöz hasonlóan védekezésképpen a farkát elveszti. Fő tápláléka a földigiliszta és a meztelen csiga.

A véderdőben élő madárfajok többségét – egyedszámban és fajszámban egyaránt – az énekesmadarak képviselői alkotják. Ezek közül a legjellegzetesebbek pl. a vörösbegy (*Erithacus rubecula*), a fülemüle (*Luscinia megarhynchos*), a házi rozsdafarkú (*Phoenicurus ochruros*), a fekete és énekes rigó (*Turdus merula*, *T. philomelos*), a csilpcsalp-füziike (*Phylloscopus collybita*), a széncinege (*Parus major*) és a csuszka (*Sitta europea*).

Fülemüle
(*Luscinia megarhynchos*)

Vörösbegy
(*Erithacus rubecula*)

Házi rozsdafarkú
(*Phoenicurus ochruros*)

Csilpcsalp-füziike
(*Phylloscopus collybita*)

Széncinege
(*Parus major*)

Csuszka fiókák
(*Sitta europea*)

Az énekesmadarakon kívül még számos más fajcsoport is képviselteti magát. A harkályok közül szinte az összes hazai faj előfordul az erdőben, megtalálható itt a zöld küllő (*Picus viridis*), a fekete harkály (*Dryocopus martius*), a nagy fakopáncs (*Dendrocopos major*), a közép fakopáncs (*Dendrocopos medius*), a kis fakopáncs (*Dendrocopos minor*) és a nyaktekercs (*Jynx torquilla*) is.

Zöld küllő
(*Picus viridis*)

Fekete harkály
(*Dryocopus martius*)

Nagy fakopáncs
(*Dendrocopos major*)

Nyaktekercs
(*Jynx torquilla*)

Egerészölyv
(*Buteo buteo*)

A ragadozómadarak több faja is költ az erdőben, amelyek közül a leggyakoribb az egerészölyv (*Buteo buteo*).